

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 22.10.1999
KOM(1999) 497 lopullinen

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Tanskan kuningaskunnalle ja Ruotsin kuningaskunnalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. Tanskan ja Ruotsin viranomaiset ovat pyytäneet jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin¹ 27 artiklan nojalla lupaa soveltaa kyseisen direktiivin 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä.
2. Kuudennen direktiivin 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissio antoi 3. syyskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä muille jäsenvaltioille tiedoksi Tanskan kuningaskunnan ja Ruotsin kuningaskunnan esittämät pyynnöt.
3. Pyyntö koskevat arvonlisäveroa koskevia säännöksiä, joita sovelletaan vuoden 2000 heinäkuussa avattavan Tanskan kuningaskunnan ja Ruotsin kuningaskunnan välisen kiinteän väylän (Juutinrauman väylän) käytössä.
4. Kiinteän väylän käyttöä varten on perustettu konsortio, joka muodostuu kahdesta yrityksestä, joista toinen on Tanskan ja toinen Ruotsin valtion omistuksessa. Tämä konsortio perii käyttäjiltä maksun väylän käytöstä. Maksupaikkoja tulee vain yksi, ja se sijaitsee Ruotsin puolella.
5. Kuudennen direktiivin 9 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla käyttömaksua verotetaan siinä jäsenvaltiossa, jossa kiinteä väylä sijaitsee, eli osittain Tanskan ja osittain Ruotsin alueella.
6. Kyseisen direktiivin 17 artiklan mukaisesti käyttömaksun arvonlisäveron vähennykset on käsiteltävä siinä jäsenvaltiossa, jossa vero on maksettu. On huomattava, että Juutinrauman väylän käyttömaksun arvonlisäveroa koskee vähennysoikeus asianomaisten jäsenvaltioiden tavanomaisten sääntöjen mukaisesti.
7. Niinpä tämän seurauksena Tanskan kuningaskuntaan tai Ruotsin kuningaskuntaan sijoittautuneen verovelvollisen olisi periaatteessa vähennettävä käyttömaksun arvonlisävero yhtäältä veroilmoituksessa, jonka hän tekee siihen jäsenvaltioon, johon on sijoittautunut, ja toisaalta noudattamalla kahdeksannen arvonlisäverodirektiivin mukaista takaisinmaksumenettelyä. Tämän lisäksi verovelvollisen, joka ei ole sijoittautunut edellä mainittujen jäsenvaltioiden alueelle, olisi esitettävä kaksi palautushakemusta tapauksesta riippuen joko kahdeksannen tai kolmannentoista arvonlisäverodirektiivin mukaisesti.
8. Ruotsin ja Tanskan viranomaiset katsovat, että arvonlisäveroa koskevien tavanomaisten sääntöjen soveltaminen muodostaisi tässä tapauksessa suhteettoman hallinnollisen rasitteen sekä verovelvollisille että veroviranomaisille.
9. Tämän välttämiseksi Tanskan ja Ruotsin viranomaiset haluavat ottaa käyttöön yksinkertaistetut säännöt, joiden mukaan arvonlisäveron vähennys ja palautus käsiteltäisiin yhdessä maassa. Säännöt olisivat seuraavat:
 - Verovelvollinen, joka on sijoittautunut joko Tanskan kuningaskuntaan tai Ruotsin kuningaskuntaan, voi vähentää veroilmoituksessaan käyttömaksun

¹ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 99/59/EY (EYVL L 162, 26.6.1999, s. 63).

arvonlisäveron kokonaisuudessaan, mukaan luettuna arvonlisäveron, joka koskee sen jäsenvaltion alueella, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut, sijaitsevan väylän käyttöä.

- Verovelvollisen, joka ei ole sijoittautunut kumpaankaan edellä mainittuun jäsenvaltioon, on otettava yhteyttä ainoastaan Ruotsin viranomaisiin arvonlisäveronpalautusta varten kahdeksannen tai kolmannentoista arvonlisäverodirektiivin mukaista menettelyä noudattaen.
10. Komission mukaan suunniteltu menettely, jossa otetaan käyttöön poikkeus kuudennen direktiivin 17 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna kyseisen direktiivin 28 f artiklalla, 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista säännöistä, muodostaa kyseisen direktiivin 27 artiklan mukaisen yksinkertaistamistoimenpiteen.
 11. Komissio haluaa kuitenkin korostaa, että jos arvonlisäveron vähennysoikeutta koskeva direktiiviehdotus, jonka komissio esitti neuvostolle 17. kesäkuuta 1998², hyväksytään, suunnitellut erityistoimenpiteet menettävät merkityksensä kaikkien yhteisön alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten osalta.
 12. Niinpä on syytä asettaa luvan voimassaololle määräaika kyseisen direktiivin voimaantulopäivään ja viimeistään 31. joulukuuta 2001 saakka, jotta poikkeavan toimenpiteen hyväksyttävyyttä voidaan tuolloin arvioida direktiiviehdotuksesta neuvostossa käytyjen keskustelujen perusteella, ellei direktiivi vielä silloin ole tullut voimaan.

² EYVL C 219, 15.7.1998, s. 16.

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Tanskan kuningaskunnalle ja Ruotsin kuningaskunnalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta¹ – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin (77/388/ETY) ja erityisesti sen 27 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 27 artiklan 1 kohdan nojalla neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön kyseisestä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä tai pidentää niiden määräaikaa veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tiettyntyyppisten veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi.
- (2) Tanskan kuningaskunnan ja Ruotsin kuningaskunnan hallitukset ovat pyytäneet lupaa soveltaa kuudennen direktiivin 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä.
- (3) Muille jäsenvaltioille on annettu 3 päivänä syyskuuta 1999 tiedoksi Tanskan kuningaskunnan ja Ruotsin kuningaskunnan esittämät pyynnöt.
- (4) Pyyntö koskevat arvonlisäverojärjestelmää, jota sovelletaan kiinteän väylän (Juutinrauman väylän) käytössä Tanskan kuningaskunnan ja Ruotsin kuningaskunnan välillä, ja erityisesti väylän käyttömaksujen arvonlisäveron palautusta. Alueellista soveltamisalaa koskevien sääntöjen nojalla käyttömaksusta peritään arvonlisävero osittain Tanskan kuningaskunnassa ja osittain Ruotsin kuningaskunnassa.
- (5) Poiketen 17 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna 28 f artiklalla, mukaisista periaatteista, joiden mukaan verovelvollinen käyttää vähennys- tai palautusoikeuttaan siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettu, Ruotsin ja Tanskan viranomaiset aikovat ottaa käyttöön erityistoimenpiteen, jonka mukaan verovelvollisen olisi otettava yhteyttä ainoastaan yhden maan hallintoon kyseistä veronpalautusta varten.

¹ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 99/59/EY (EYVL L 162, 26.6.1999, s. 63).

- (6) Koska suunnitellun toimenpiteen vaikutus on rajallinen, ja sen tavoitteena on menettelyn yksinkertaistaminen, toimenpide on kuudennen arvonlisäverodirektiivin 27 artiklan edellytysten mukainen.
- (7) Komissio esitti 17 päivänä kesäkuuta 1998 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi² arvonlisäveron vähennysoikeutta koskevan kuudennen direktiivin muuttamisesta, jonka hyväksymisen myötä suunnitellut erityistoimenpiteet menettäisivät merkityksensä useimmissa tarkoitetuissa tapauksissa eli kaikkien yhteisön alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten osalta.
- (8) Niinpä lupa on syytä antaa edellä mainitun direktiivin voimaantulopäivään saakka; luvan voimassaolo kuitenkin päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001 siinä tapauksessa, että direktiivi ei vielä tuolloin ole tullut voimaan. Siten poikkeavan toimenpiteen hyväksyttävyyttä voidaan tuolloin arvioida kyseisestä direktiiviehdotuksesta neuvostossa käytyjen keskustelujen perusteella.
- (9) Poikkeava toimenpide ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta kertyviin Euroopan yhteisöjen omiin varoihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna kyseisen direktiivin 28 f artiklalla, 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, Ruotsin kuningaskunnalle ja Tanskan kuningaskunnalle annetaan lupa soveltaa seuraavaa järjestelmää maiden välisen kiinteän väylän (Juutinrauman väylän) käyttöoikeudesta perittävien maksujen arvonlisäveronpalautuksissa:

- Tanskan kuningaskuntaan sijoittautunut verovelvollinen voi vähentää Ruotsin puolella sijaitsevan väylän käyttömaksun arvonlisäveron Tanskan kuningaskuntaan tekemässään veroilmoituksessa.
- Ruotsin kuningaskuntaan sijoittautunut verovelvollinen voi vähentää Tanskan puolella sijaitsevan väylän käyttömaksun arvonlisäveron Ruotsin kuningaskuntaan tekemässään veroilmoituksessa.
- Verovelvollisen, joka ei ole sijoittautunut kumpaankaan edellä mainittuun jäsenvaltioon, on otettava yhteyttä Ruotsin viranomaisiin saadakseen direktiivissä 79/1072/ETY tai direktiivissä 86/560/ETY säädetyn menettelyn mukaisesti käyttömaksujen arvonlisäveronpalautuksen, mukaan luettuna Tanskan puolella sijaitsevan väylän käytöstä perittävän arvonlisäveron palautuksen.

2 artikla

Tämä lupa on voimassa siihen saakka, kunnes kuudennen direktiivin 17 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut yhteisön säännöt, joissa määritetään ne kustannukset,

² EYVL C 219, 15.7.1998, s. 16.

jotka eivät oikeuta arvonnäisäveron vähentämiseen, tulevat voimaan, ja kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 2001.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ruotsin kuningaskunnalle ja Tanskan kuningaskunnalle

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja